

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

IV. évfolyam 2. szám

2008. július

Radnóti Miklós

Tétova óda

Mióta készülök, hogy elmondjam neked
szerelmem rejtett csillagrendszerét:
egy képben csak talán, s csupán a lényeket.
De nyüzsgő s áradó vagy bennem, mint a lét,
és néha meg olyan, oly biztos és örök,
mint kőben a megkövesült csigaház.
A holdtól cirmos éj mozdul fejem fölött
s zizzelve röppenő kis álmokat vadász.
S még mindig nem tudom elmondani neked,
mit is jelent az nekem, hogy ha dolgozom,
óvó tekinteted érzem kezem felett.
Hasonlat mit sem ér. Felöltik s eldobom.
És holnap az egészet újra kezdem,
mert annyit érek én, amennyit ér a szó
versemben s mert ez addig izgat engem,
míg csont marad belőlem s néhány hajcsomó.
Fáradt vagy s én is érzem, hosszú volt a nap, –
mit mondjak még? a tárgyak összenéznek
s téged dicsérnek, zeng egy fél cukorarab
az asztalon és csöppje hull a méznek
s mint színarany golyó ragyog a terítőn,
s magától csendül egy üres vizespohár.
Boldog, mert véled él. S talán lesz még időm,
hogy elmondjam milyen, mikor jöttödre vár.
Az álom hullongó sötéte meg-megerint,
elszáll, majd visszatér a homlokodra,
álmos szemed búcsúzva még felé mint,
hajad kibomlik, szétterül lobogva,
s elalszol. Pillád hosszú szárnya lebben.
Kezed párnámra hull, elalvó nyírfaág,
de benned alszom én is, nem vagy más világ.
S idáig hallom én, hogy változik a sok
rejtelmes, vékony, bölcs vonal
hús tenyeredben.

DEUS CARITAS EST

A szeretet lényegéről kezdetben inkább filozófiai gondolataink maguktól vezettek át a bibliai hitbe. Abból a kérdésből indultunk ki, hogy a szeretet szó különböző, olykor ellentétes értelmezései vajon valami belső egységre utalnak-e, vagy függetlenek egymástól, különösen pedig abból a kérdésből, hogy vajon az az üzenet, amely a Szentírásból és az Egyház hagyományából a szeretetről hangzik felénk, jelent-e valamit a szeretet általános emberi tapasztalata számára is, vagy esetleg teljesen szemben áll vele. Találkoztunk a két alapszóval: az Erosszal mint az „evilági” szeretet szavával, és az Agapéval, mely a hitben megalapozott és hittel megformált szeretetet fejezi ki. (...)

A filozófiai és teológiai vitákban e megkülönböztetéseket gyakran túlzó ellentétékké fokozták: a sajátosan keresztény szeretetet lehajlónak, ajándékozónak, az Agapének mondták, a nem keresztény, főleg a görög kultúrát ezzel szemben a fölemelkedő, a vágyakozó szeretet, az Erosz határozza meg.

Ha ezt az ellentétet következetesen végigvinnénk, az emberi lét alapvető életelemei közül kizárnánk azt, ami a kereszténységnek sajátja, és egy egészen különleges világba utalnánk, amit

ámulatra méltónak lehet tartani, de az emberi lét egészétől teljesen idegen volna. Valójában az Erosz és az Agapé – a fölemelő és lehajló szeretet – spha nem szakítható el teljesen egymástól. E két különböző dimenzió minél inkább egyesül az egyetlen szeretet valóságában, annál inkább megvalósul a szeretet igazi lényege. Amennyiben az Erosz mindenekelőtt vágyódó, fölemelő – a boldogság nagy ígéretével elbűvölő –, annyiban a másikhöz való közeledésben egyre kevésbé törődik önmagával, egyre inkább a másik boldogságát akarja, egyre inkább gondoskodni akar róla, ajándékozni akarja önmagát, és érte akar élni. Belép az Agapé motívuma, máskülönben az Erosz elvétí és elveszíti a maga lényegét. Megfordítva, az is lehetetlen az ember számára, hogy csupán az ajándékozódó, lehajló szeretetben éljen. Képtelen mindig csak adni, kapnia is kell. Aki ajándékozni akarja a szeretetet, annak magának is kapnia kell ajándékba szeretetet. Bizony az ember – miként az Úr mondja nekünk – forrássá válhat, amelyből élő víz folyói fakadnak.

(Részlet XVI. Benedek pápa
Az Isten szeretet
kezdetű enciklikájából.)

Egy időszak vége

Meglehetősen nehéz iskolai év van mögötünk. A ballagó kilencedikesekkel együtt befejeztem csallóközsütörtöki tevékenységemet én is. Ez év februárjában tudatosult bennem, hogy amennyiben a szakmámban akarok maradni, akkor azt egyszerű pedagógusként akarom tenni. A pedagógusi szakma, még inkább az igazgatói olyan, hogy a figyelem középpontjában áll. Szinte mindenkinek van róla véleménye, még ha kevésbé ismeri munkánkat, akkor is. Diákoknak, szülőknek, nagyszülőknek, a falu polgárainak...

Én igen nagy jelentőséget tulajdonítok az iskola létének minden településen. Fontos, hogy a diákok helyben találkozzanak a színvonalas oktatással, neveléssel. A hangsúly a helyben és a színvonalas szavakon van. Tehát azon, hogy a tanulónak ne kelljen időt és energiát pazarolni utazásra, hogy minél idősebb korukig fokozottabban legyenek a szülők és a kisközösség felügyelete alatt, hiszen a mai fiatalokra igen sok veszély leselkedik, ami ellen a leghatékonyabb védelmet a megszokott és ismert közösség nyújthatja.

Ami a színvonalat illeti, két részre bontanám tevékenységemet, amely négy éve beadott pályázatomra épült – bár voltak dolgok, amelyekről a megismert gyakorlat alapján mondtam le, másokra pedig nem jutottak anyagiak. Az egyik része a környezetre vonatkozik, tehát arra, hogy az iskola a lehető legszebb, a legjobban felszerelt és leginkább a diákok érdekeit szolgálja. A községi hivatal támogatása mellett erre a célra rengeteg támogatást sikerült szereznünk hazai és külföldi alapítványoktól, alapoktól, összesen csaknem 3 millió koronát tudtunk beruházni. Nem kívánom untatni az olvasót a részletes felsorolással, mi mindent oldottunk meg, legfeljebb néhányat említek, amiről esetleg az iskolánkat nem látogató diákok és szülők nem tudhatnak, de érdemes megemlíteni: az illemhelyek modernizálása, az ablakok cseréje, a folyosók festése, a tornaterem öltözőinek és zuhanyozójának felújítása, a konyhai felszerelés felújítása, de ehhez a munkához tartozik az is, hogy számítógépes

termet tudtunk kialakítani, fénymásolót, video kivetítőt vettünk, na meg kiváló tankönyveket, tansegédeszközöket és tanszereket biztosítottunk diákjainknak. Ugyancsak a támogatásoknak köszönhetjük, hogy hozzá tudtunk járulni diákjaink tanulmányi versenyeken való részvételéhez, iskolai vetélkedők díjainak biztosításához, a diákok tanulmányi kirándulásához, avagy a pedagógusok szakmai továbbképzéséhez.

A színvonal biztosításában az anyagi-tárgyi feltételek nagyon fontosak, ám nem döntőek. Ezért – e kérdéskör másik részeként – nagy hangsúlyt fektettem a diák-szülő-pedagógus hármass viszony alakítására, mert ez az emberi kapcsolatrendszer a meghatározó az oktatói-nevelői folyamatban.

A csallóközsütörtöki iskolában kevés a pedagógus, többen nem is nálunk vannak alkalmazásban, csak néhány tantárgyat oktatnak – mert az volt a szándékom, hogy a lehető legnagyobb fokú szakosítást érjek el. Pedagógiai munkánkat, az alsó és felső tagozatos kollégák szakmai munkáját ítélik meg a diákok és a szülők. Azt pedig, hogy milyen munkafeltételeket sikerült számukra biztosítanom, mondják el a kollégák.

Én – búcsúzásként is – azt mondom, jó érzés volt együttműködni olyan kollégákkal, akik a kötelező óraszámom és előírt kötelezettségen túl is hajlandók voltak segíteni az oktatói-nevelői folyamatot. A Csütörtöki Csörikék színjátszó társulatunkat az 1-6. osztályos tanulók alkotják Bogár Olga és Fodor Éva tanító nénik vezetésével, sok érdekes és szórakoztató történetet állítottak már színpadra, remélem velük, illetve utódaikkal sokszor találkozhat még a közönség. Kiválóan működik a Játsház, minden hónapra jutott érdekes foglalkozás, kiemelhető a gyermeknap, az állatkerti kirándulás, július első hetében pedig megvalósult a „játsház-tábor” is és hátra van a nyári kirándulás. Sill Zsuzsanna kolléga és segítője, Csiba Lídia tanító néni munkáját dicséri, hogy a gyerekek szívesen járnak a foglalkozásokra. Novemberben szinte az

egész pedagógiai testület bekapcsolódott az immár hagyományos Anyanyelvi Hónap rendezvénysorozatba, amelynek méltó befejezése volt a Kicsi Hang koncertje, ahogy a gyermeknap rendezvényünk fénypontja lett Zsabka Attila zenés-verses összeállítása. Örültem Kausitz Klára kolleganőnk által szervezett színházlátogatásoknak és tanulmányi kirándulásoknak, mert fontosnak tartottam, hogy ezeken minden diákunk részt vehetett, olyanok is, akiknek hasonló élményekre egyébként nem lenne lehetősége. És nevelői munkánk erősségének tartom Varga Elvira és Puha Kornélia jó pedagógiai érzéssel elvégzett munkáját, akik két csoportban foglalkoztak napközis diákjainkkal. Jó érzéssel gondolok vissza azokra az előadásainkra, amelyek gyermekeink egészséges éleletszemléletét szolgálták, az idén például a kábítószeres káros hatásairól, amely Koromház Kornélia biológia szakos tanító néninek köszönhető. És nem feledkezhetek meg helyetteseimről, Végh Brigittáról, illetve Úrge Juditról, akik két-két évet szolgálták melletttem iskolánkat, na meg a szülői szövetség vezetőiről, Tomanovič Ritáról és Nagy Andreáról, akikkel nagyszerűen együtt tudtunk dolgozni. És nem feledkezhetek meg azokról a diákjainkról sem, akik tanulmányi versenyeken képviselték iskoláinkat, az idén legsikeresebben Fodor Péter szerepelt, aki szlovák kiejtési versenyt nyert meg járási szinten (felkészítő tanára Kausitz Klára volt), nagylétszámú iskolák diákjait előzve meg. És – végül, de nem utolsó sorban – köszönöm az együttműködést a helyi önkormányzat képviselőivel és kiemelten a volt, a helyettesítő és a jelenlegi polgármesternek Kolláth Kornéliának, Németh Róbertnek és Öry Péternek, hogy a nem éppen iskolabarát központi politika mellett is segítették, egyengették iskolánk működési feltételeit. Örülök, hogy az elmúlt négy évet a Csallóköz-csütörtöki Magyar Tannyelvű Alapiskola igazgatójaként élhettem át. Egy ember boldogulásához legtöbbször nem a legnyugodtabb, leggondtalanabb évek teszik a legtöbbet.

Óry Péter polgármester szerint ha lassan is, de

Fejlődnek szolgáltatásaink

– Nem illik dicsekedni, de lapunknak nincs más lehetősége, hogy sikereiről tájékoztassa olvasóit, pedig olyan támogatást kapott a Hírnök, a csallóközsütörtökies lapja, amely egyértelmű elismerése annak, hogy megfelelő színvonalon teljesíti a helyi lapok küldetését.

– **Én is így értékelem aényt, hogy a magyarországi Szülőföld Alap által meghirdetett pályázaton sikeresek voltunk. Első alkalommal kapott a Hírnök támogatást, egészen pontosan 100 ezer forintot, ami gyakorlatilag a maximálisan elnyerhető összeg volt. Bízom benne, hogy pályázat elbírálóival azonos véleményen vannak lapunk olvasói is, mert azért az a legfontosabb. De ha már a támogatásokról, pályázatokról beszélünk, hadd mondjam el, sikeres volt az önkormányzat is, hiszen a számítógépes rendszer kiépítésére is nyertünk 1 millió forintot, ugyancsak a Szülőföld Alap pályázatán, ami azért is fontos, mert ezzel sikerült befejezni a hálózat kiépítését, most már csak az adatok feltöltése vár ránk, s ha lassan is, de folyamatosan javíthatjuk a polgárainknak nyújtott szolgáltatásaink színvonalát. Az sem mellékes, hogy a mi munkánk is könnyebb lesz, hiszen minden nyilvántartásunk pontos és könnyen áttekinthető lesz, beleértve a temetői nyilvántartást is. De a Nagyszombati Megyei Önkormányzatnál is sikerrel jártunk két pályázatunkkal, 20-20 ezer koronát kaptunk a tömegsport támogatására és civil szervezetek kulturális aktivitásaira. Remélem, hogy ezeket az összegeket is hatékonyan tudjuk majd felhasználni, valamennyiünk örömére. Pályázati sikereink jókor jöttek, egyfajta biztatást adtak ahhoz, hogy belevágjunk eddigi legnagyobb próbálkozásunkba, nevezetesen elkészítettük és leadtuk a régiófejlesztési minisztériumban iskolánk felújításának tervezetét, amely összességében 9,5 millió koronás projekt és a célra meghirdetett európai uniós**

pályázatra reagál. Hogy ennek a pályázatnak milyen lesz a sorsa, a jövő titka.

– A községi hivattal kapcsolatban említette a szolgáltatások színvonalának az emelését, de hogyan alakultak egyéb elképzeléseik a közszolgáltatások terén, hiszen a lakosság részéről több elvárás is megfogalmazódott a korábbi években, hónapokban.

– **Végre megnyugodhatnak az Iskola utca lakói, sikerült kolaudálni az utat és a járdát, ahogy a somorjai és a csákányi úti autóbussz megállót is átadtuk, remélem, falunk utazó lakosai értékelik ezt a változást is. Egyértelműen sikeres volt az az elképzelés, hogy idősebb, beteg polgárainknak kihordassuk falunkba a gyógyszert, sokan élnek a lehetőséggel, s akivel beszéltem, mindenki dicséri a szolgáltatást. Sajnálom, hogy a lejárt szavatosságú, illetve feleslegessé vált gyógyszerek gyűjtése egyelőre kevésbé nyerte el polgáraink tetszését, még nagyon kevesen tudatosítják, hogy a gyógyszer kidobása – úgymond – a szemétké, komoly környezeti károkat okozhat, jó lenne, ha ezt a szolgáltatást is többen vennék igénybe. Megnyílt a hentesüzlet is falunkban a volt textilbolt, illetve temetkezési vállalat helyén, ez tényleg „közfelkiáltásos“ igénye volt polgárainknak, s végre sikerült megszereznie a falunak az MH-udvarként ismert ingatlant, ami további lehetőséget biztosít az önkormányzatnak a szolgáltatások bővítésére. És mert szívügyem falunk, környezetünk szépítése, örülök annak, hogy elkészült a község háza előtti park, ahová még virágok kiültetését és padok elhelyezését tervezzük, hogy kellemes környezetben pihenni, beszélgetni is lehessen a téren. Külön öröm, hogy ezt a beruházást teljes egészében a falu költségvetéséből tudtuk fedezni. Ez utóbbi eseménnyel kapcsolatban hadd mondjam el nagy szívfájdalmam, és pedíg azt, hogy néhány polgártársunk nem veszi komolyan a hulladékkal kapcsolatos**

rendeleteinket, döntéseinket. Magam is szemtanúja voltam, amikor háztartási hulladékot vittek az emberek a temetőben elhelyezett konténerbe, holott az más célt szolgál, ráadásul az ilyen tettekkel megkeserítik azok életét, akik rokonaik, szeretteik síremlékét méltósággal akarják gondozni, ők nem tudják aztán hová tenni a temetői hulladékot, az elhervadt virágokat, kiégett kelyheket.

– Nézzünk kicsit a jövőbe is. Két éve érvényben van a falu fejlesztési terv, ami azt jelenti, rövidesen véglegesíteni kell, s azt követően minden beruházás, építkezés – a legkisebb is – csak ezzel összhangban jöhet létre. Mire készül ezzel kapcsolatban az önkormányzat?

– **Ez nagyon fontos kérdés. Valóban, polgárainknak még két hónap áll a rendelkezésükre, hogy a módosító indítványukat kidolgozzák, s e helyütt is arra kérnék mindenkit, keressen fel bennünket, a községi hivattal minden felvilágosítást megadunk és minden írásban leadott javaslatot kiértékelünk majd. Tényleg nagyon fontos, hogy a lehető legtöbb igényt figyelembe tudjuk venni a falu fejlesztési terv véglegesítésénél, mert úgyvan, ahogy mondja: utána négy éven át ezt a tervet tudjuk csak megvalósítani. Ami viszont jó hír, rövidesen megkezdődik az igen veszélyes Gomba-Somorja-Lég-Csütörtök keresztetű átalakítása, körforgalom épül a tervek szerint, ami nézetem szerint jó hír falunk autós polgárai számára is. Kevésbé az, hogy információim szerint a pozsonyi lakásépítő beruházó cégek megcélolták a Felsőcsallókört is, Vörösmajorban, Olgán, Gombán, Úszoron is lakóparkok építésébe kezdenek, közel kétezer építkezési telket vásároltak, ami azt jelenti, az eddiginél is nagyobb forgalomra kell számítanunk, s jelentősen megszaporodhat a teherkocsik száma útjainkon, ami közlekedésbiztonsági szempontból egyáltalán nem jó hír.**

Neszméri Sándor

Nyár a Játékvár Játsszóházban

A Csallóközcsütörtöki Magyar Tanítási Nyelvű Iskola udvarán és környékén a szünidő első hetében továbbra is a gyerekek több tucatja sürgött-forgott. Ennek nem más volt az oka, mint az, hogy a Csemadok helyi szervezete Játékvár Játsszóháza ismét megnyitotta képletes kapuit, ajtait. A Játékvár Játsszóház vezetői az idén immár ötödik alkalommal hirdették és szervezték meg az egyhetes kézműves foglalkozássorozatot, ha úgy tetszik: tábort, hogy ilyen módon segítsenek a szülőknek, akik egyébként nehezen tudnák biztosítani gyermekeik felügyeletét, egyszerűen hasznos elfoglaltságot nyújtsanak az érdeklődő tanulóknak. Az egyhetes szünidei foglalkozáson naponta 30-35 gyermek vett részt.

Gyermek, írom, mert ebben az évben nemcsak iskolánk diákjai, hanem már az óvodások is ellátogattak a Játékvárba, akik az első napok félénkségét leküzdve egyre bátrabban és egyre nagyobb érdeklődéssel kapcsolódtak be a játékos-nevelő foglalkozásokba. Ez azért is öröm a szervezők számára, mert ők egyúttal a helyi magyar iskola pedagógusai is és bíznak abban, hogy a Játékvár Játsszóház egész évi színvonalas és tartalmas szabadidős programjai még vonzóbbá teszik az anyanyelvi oktatást és

tudatosíthatják annak előnyeit azok a szülők számára, akik csak a jövőben döntenek arról, melyik iskolát válasszák gyermekük számára.

Az érdeklődő gyerekeket az idén is változatos program várta, minden nap három különálló foglalkozáson vehettek részt. A gyerekek tetszését a leginkább a batikolás, a szalvétatechnika és az üvegfestés nyerte el, de nagy sikere volt a papírfigurák készítésének is, amelyet első alkalommal próbálhattak ki az idén a Játékvár Játsszóház

résztevői. A foglalkozások szünetében, kikapcsolódásként különböző versenyeken

mérheték össze tudásukat, ügyességüket, kitartásukat a gyerekek. A támogatóktól kapott apró ajándékok így maradéktalanul gazdára találtak, s bizony, még több is elkelt volna a díjakból.

A játsszóház szervezői számára külön öröm, hogy a csütörtöki nagyszülőknél nyaraló, másutt lakó gyerekek immár évről évre visszatérő vendégei az egyhetes kézműves foglalkozásoknak, sőt, többen éppen a rendezvény miatt tervezik erre az időszakra a nyaralást a nagyszülőknél.

Az öt éve sikeresen működő, a kézműves foglalkozásokra épülő játsszóház munkáját sokan segítik, erkölcsi és anyagi támogatással járulnak hozzá a gyerekek körében sikeres rendezvényhez. A sok névből hadd emeljem ki most falunk polgármesterét, Óry Péter urat, iskolánk igazgatóját, Mészáros Pétert, de köszönet jár kilencedikes diákjainknak

is, akik nemcsak ötleteikkel, hanem konkrét munkával is segítik a rendezvényt, az idén elsősorban Mészáros Dávid és Puss Adrián kapcsolódott be a teendők végzésébe.

A Játékvár Játsszóház augusztus folyamán egy kézműves táborral is szeretné gazdagítani a gyerekek szünidei pihenést, amely ebben az évben Zochová chatán lesz megtartva. Ott is olyan foglalkozásokat terveznek a szervezők, amelyek ötvözik a hagyományokat a kor követelményeivel. A cél ugyanis az, hogy a gyerekek megtanulják értékelni a kézimunkát és becsülni a hagyományokat.

Sill Zsuzsanna

Példakép lehet a Csallóközsütörtöki Daloskör

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának. Csak az a miénk igazán, amiért megdolgoztunk, esetleg megszenvedtünk. A zene is csak úgy száll belénk, úgy él meg bennünk, ha munkával — gyakorlati zenéléssel — szántjuk fel lelkünket.“

(Kodály Zoltán)

Lehet, Kodály Zoltánnak éppen ezen sorai, gondolatai ihlették meg az előző polgármester-asszonyunk, a szépelemlékű Kolláth Kornéliát, aki elsőként vetette fel, hogy énekkart vagy éneklő csoportot hozhatnánk létre falunkban. Indokolt volt felvetése, hiszen Csallóközsütörtökben annyi a jó zenész, énekes, sőt együttes van, amennyivel kevés falu büszkélkedhet. Ugyanakkor a korábban megszűnt vegyeskar helyét semmilyen más éneklő csoport nem töltötte be. Ez a helyzet állt fenn egészen 2007. január 15-éig, amikor is megtartottuk első összejevetelünket, gyakorlatilag az új énekkar első próbáját. Azóta eltelt másfél év, és örömmel mondhatjuk, hogy azóta a Csallóközsütörtöki Daloskör 14 állandó taggal folyamatosan működik.

Mivel minden nép zenéjének a saját néphagyományyaiból kell kiindulnia, amikor is a nyelv és a dallam tökéletes egységet alkot. Ezért mi is a magyar népzene hagyományaira alapoztunk. Főleg népdalokat énekelünk, de nem idegenek számunkra a népies dallamok és a műdalok sem.

A heti másfél-kétórás próbák meghozták gyümölcsüket, hiszen rövid fennállásunk alatt már hét fellépés van mögöttünk. Talvaly a Falunapon mutatkoztunk be először, majd énekelünk a nyugdíjasok napján, Dunaszerdahelyen pedig a nyugdíjasok fesztiválján. Balatonedericsen a szüreti ünnepségen léptünk fel, majd az adventi koszorú felszentelési ünnepségéhez járultunk hozzá, karácsonykor mendikáltunk a templom előtt, legutóbb pedig a helyi gulyásfőző versenyen szórakoztattuk a közönséget.

A jövőt illetően tele vagyunk ötletekkel, tervekkel, elképzelésekkel. Készülünk az idei Falunapra, össze-

állításunk egy vidám hangvételű válogatás lesz, szeretnénk újra eljutni Magyarországra, továbbra sem feledkezünk meg nyugdíjasainkról, nekik is éneklünk majd, tervezzük, hogy színesítjük a dalainkkal a tavaszi-téli ünnepköröket, s beneveztünk már a Hagymányápolók járási versenyébe is.

A daloskör tagjainak a nevében mondom, hogy a közös éneklés élményt, örömet szerez számunkra, de reméljük, nemcsak mi élvezzük előadásainkat, fellépéseinket, hanem a közönség is. Dalainkat fogadják tőlünk továbbra is nagy szeretettel, de ha valaki kedvet kapna az énekléshez, bármikor csatlakozhat hozzánk, minden új tagot szívesen fogadunk.

Fodor Éva, a Daloskör vezetője

Nagy élmények várnak ránk

Hurrá, itt a nyár, a vakáció! Kezdődik az édes semmittevés. A cserkészeknek meg még valami: az izgatott várakozás a mindig felejthetetlen cserkésztáborra.

De ne előzzük meg az eseményeket, szépen sorjában a dolgokkal! Merthogy az elmúlt időszakban is voltak élményeink, sikereink, emlékezzünk meg azok közül is a legsikeresebbre, nevezetesen az áprilisi rovásírásversenyre. Az idén Zselizen került sor a IV. Felvidéki Országos Rovásírásversenyre, ahol Csóka Zsuzsanna kíséretében Sooky Márta, Nagy Viktória, Kállay Barbara és Puss Andrea képviselte — immár második alkalommal — falunkat és cserkészcsoportunkat. Versenyzőink igen lelkesen készültek a versenyre, ezért nagy öröm számunkra, hogy Nagy Viktória korcsoportjában a harmadik helyet tudta megszerezni, amivel kivívta a részvétel jogát a budapesti döntőben is. Tisztelet és elismerés versenyzőinknek nagyszerű helytállásukért.

Amíg ők a versenyre készültek, mi már a nyári cserkésztáborra figyeltünk, hogy tudásunkat ott is bizonyítani tudjuk, hogy megfeleljünk a tábori elvárásoknak, s mindenkinek a nyakába tudjuk kötni a végén a zöld nyakkendőt. Azért jutott idő a szórakozásra, versenyzésre is: több alkalommal mértük össze tudásunkat a baráti cseklészi cserkészekkel: leleményességünket az úgynevezett számháborúban, gyorsaságunkat pedig a métában mérhettük le.

Nos, akkor jöjjön a várva várt tábor, mert hogy nagy élmények elébe nézünk, amit már maga, a tábor helyszíne is sejtet, hiszen az idén Balatonalmádiában adtunk egymásnak randevút. A program érdekesebbnek, a versenyek izgalmasnak, a kirándulások élmény dúsak ígérkeznek.

A nyár azonban egy erőfelmérést is tartogat egyik cserkésztagunk számára. A Szlovákiai Magyar Cserkészsövetség minden évben megszervezi az őrsvetetői kiképző tábort.

Az idén Mészáros Dávid vesz részt a 10 napos ipolynyéki kiképzésen, amely aztán szeptemberben egy hétvégi utóképzéssel ér véget. A tábor komoly kihívás a résztvevőknek, hiszen elméleti tudást is igényel, az mellett azonban jó fizikai állapotot és rátermettséget feltételez. Már az úgynevezett „táborkapupróba“ sem egyszerű feladat, egy tesztlapot és herbáriumot kell készíteni ahhoz, hogy a kiképzést megkezdhessék a kiszemelt őrsvetetőjelöltek. A kiképzés zárásaként szellemi-elméleti és erőnléti vizsgára kerül sor, s csak a sikeres jelöltek kapnak felhatalmazást az őrsvetetői tisztség betöltésére. Mi bízunk Mészáros Dávidban, ami azt is jelenti, ősztől további cserkészeket fogadhat csapatunk, bővíthetjük sorainkat. Olyannyira bízunk Dávidban, hogy már most jelezzük: akik úgy érzi, hogy közénk akar tartozni, mert szeretné megismerni a cserkészetet, jelentkezhet, szívesen várjuk sorainkba.

Elek Klára

A vadászok elsősorban természetvédők

Amikor az iránt érdeklődöm Berger Jánosnál, a Csallóközsütörtöki Vadászszervezet elnökénél, milyen gazdasági előnyei vannak a vadászatnak, miért van az, hogy olykor még a szlovák parlamentben is nagy csaták folynak egy-egy vadászterületért, előbb rám csodálkozik, aztán elmosolyodik, majd lakonikusan mondja, talán nem is nekem, csak úgy: „szeretném látni azt az embert, aki a tisztességes vadászból, a vadászterület működtetéséből meggazdagodott“.

Nem vagyok járatos a témakörben, keveset tudok a vadászokról és a vadászatról általában, beismertem neki is, ezért kis gondolkodás után szinte egy kisebb tudományos ismeretterjesztő – hogy köz- és számomra is érthető legyen – előadásba kezd.

„A vadászat elsősorban természet- és környezetvédelem. Vadászszervezetünk 1220 hektáros területet lát el, erre tíz teljes jogú tagunk és egy vadász-tagjelöltünk van, vagyis nagyjából száz hektárnyi terület jut mindegyikünkre. Állandóan ellenőrizzük a

terepet, nincsenek-e elhullott állatok, s ha vannak begyűjtjük őket. Sajnos, a közeli kánálisban sok őz, nyúl veszti életét, de a járási állategészségügyi központtal is állandó kapcsolatban vagyunk, hogy nincs-e fertőzés a vadállomány körében. Ennek okán például rendszeresen lövünk ki rókákat, ahogy mi mondjuk: monitoring céllal, hiszen a vadállatok sokszor olyan betegségek hordozói, amelyek veszélyesek a háziállatokra is, a róka esetében közismert, hogy a veszettség hordozója. Vannak kóborállatok is a környéken, Pozsony közelsége ilyen tekintetben igen veszélyes, rengeteg a „kidobott“ kutya és a macska, ezeket a törvény értelmében – amennyiben kétszáz méterre megközelítik a falut – ki kell lőnünk. De a természetvédelem része az is, hogy a vadállományt gondoznunk, etetnünk kell télen is, hiszen fontos, hogy ilyen módon is megtartsuk az egyensúlyt a természetben. Igazából ezt a célt szolgálja az is, ha az egyes állatfajok közül bizonyos mennyiség kilövésre kerül.“

Láthatóan szeretettel, örömmel beszél a természetéről, az állatvilágról, a feladatokról. Jó vadász ez a Berger János! – állapítom meg magamban, miközben azon is gondolkodom, vajon milyen állami támogatásban részesül a szervezet ehhez a témához, olykor összetett feladatrendszer ellátásához. A vadászelnök meg – mintha gondolatolvasó lenne – éppen azzal folytatja, hogy „állami támogatás híján nem kis gond a vadak etetése, önerőből kell megoldani. Három hektáros területet bérlünk, ott kukoricát termelünk a vadnak, a szomszédos falu szőlősgazdájának ültetvényét őrizzük, abból van egy kis bevétel, na meg megpróbálunk beépülni a falu társadalmi életébe olyan formában, hogy bált szervezünk évente, büfét működtetünk a Falunap alkalmából, s összekötjük a kellemes haszonnal, merthogy abból is van egy kis bevétel, amit a vadállomány táplálására költhetünk“.

Aki kap, adjon is!

Valacsay Olga, a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab

Társulásának tagja a mai napig nem tud szabadulni attól a hangulattól, amely az adventi koszorú készítését övezte. Mint mondja, barátnője szavai csengenek még most is a fülébe, aki azt mondta a díszítés egyik pillanatában: most érzem először, hogy falunk egy igazi kisközösség.

Pedig én meg azért kerestem fel Valacsay Olgát, mert „ötletgazdája és mindene“ volt Nagy Tibor elnök szerint annak a gyermeknap találkozónak, amelyet a templom udvarán szervezett meg a Szent Jakab Társulás – az idén először. „De biztosan nem utoljára“ – reagál már konkrét kérdésekre Valacsay Olga, mert bár a gyermeknap rendezvény ötletét az immár hagyományos somorjai református templomkerti napok mintájára szervezték – „onnét loptuk az ötletet“ – a társulás tagjai már korábban is beszéltek arról, hogy a sok gyűjtés után, amelyet a csallóközsütörtöki katolikus templom restaurálására végeznek, „illik adni is valamit az embereknek, nem lehet mindig csak kapni“.

Nos, nagy összefogással, ez is sikerült. A gyermeknap találkozót igen sokan támogatták, még a Nagyszombati Kerületi Önkormányzat is tízezer koronával. „Természetbeni hozzájárulás“ is sok volt, Sill Ilona, Simon Magda és Tóth Mária, illetve a nyugdíjasklub gulyást főzött és süteményt sütött a gyerekeknek, hot dog az Agrob Bio kft. jóvoltából jutott a gyerekeknek, a péksüteményt pedig az úszori Emont pékség ajánlotta fel. Nehéz sorrendet állítani a segítők körében, mégis kiemelném, mert külön élmény volt a helyi alapiskola színjátszóinak „támogató“ fellépése a rendezvényen Fodor Éva vezetésével, illetve a féli Béke énekkar, amely vendégként kedveskedett rendezvényünknek.

A rendezvényen délelőttjén kézműves foglalkozásokra került sor – megint csak sokak segítségével, a szükséges anyagokat a Gravel Land kavicsbánya, a Colorstav festékbolt biztosította, illetve a Hobbybolt, amely 10 százalékos vásárlási kedvezményt adott nekünk, na meg azok sokan, akik a gyerekekkel foglalkoztak, többek között Varga Elvira, Snirc Ingrid, Puha Kornélia, és az ugyancsak féli Valacsay Judit arcfes-

tő, aki nagy sikert aratott a gyerekek körében. sorolja Valacsay Olga. „Hat csoportban tanulták a gyerekek az üvegfestést, a só gyurmát, a szalvétatechnikát vagy kavicsfestést, hogy csak néhányat említsék. Délután ügyességi és gyorsasági versenyekkel, társasjátékokkal szórakoztattuk a gyerekeket, a mocsárjárás gólyalábait Posvancz Walter asztalostól kaptuk – támogatásként, de nagy sikeres volt a „mágneses múhal halászatnak“ is. Mondtam már, hogy lesz folytatása a rendezvényünknek, mert aki látta a 40-50 gyerek arcát, szemét, illetve a szülőket, nagyszülőket, ahogy gyermekeik sikeréért szurkoltak, talán most érezték azt, amit én az adventi koszorúkészítéskor: a gyermeknapon is közösség volt falunk.“ – állítja Valacsay Olga.

Aratás – száz év távlatával

„... évente visszatérő esemény volt az aratás. Amikor szőkültek a gabonák, az aratást megelőző vasárnapon „hátárszemle” volt. Ezt minden gazda egyéneként végezte, és az eredményt megbeszélte az „aratógazdával”. Nagyobb paraszti gazdaságokban hármas, ötös, hatos csoportokban részaratók dolgoztak. A kaszások mint alkalmazottat szegődttették el a marokszedőket és kötözőt. Az aratási munka virradatkor kezdődött. (...)

Régi szokás szerint a csütörtöki uradalomban két aratókoszorút fontak. A koszorú, amely a királyi korona stílusú volt, színes szalagokkal és a gyöngyököt utánzó papírszákkal volt díszítve. Az egyik koszorút Erzsébetmajorba küldték az uradalmi intézőnek, a másikat Gombára a Wiener urasághoz. A búza- és zabkalászokat dúsan fonták a fából készült vázra. Anyagát a legszebb gabonából gyűjtötték, s ha kellett, akár más gazda terméséből is. (...)

Az aratás áldomással fejeződött be. Ezt megrendezték az uradalmi aratóknál

éppúgy, mint a kisgazdák aratóinál. Az egyes arató csoportok úgy intézték munkájukat, hogy az utolsó napon már csak alig vagy kora délutánig arassanak. A minka befejeztével megmosakodtak, ünneplőbe öltöztek. Az aratógazda fejére helyezte a koszorút, mögéje felálltak a többi kaszások, majd a kötözők és marokszedők. Az uradalmi aratók az intéző háza elé vonultak, a parasztságban aratók pedig a gazda házához. Itt a konyha ajtaja előtt álltak fel, és az egykori Kossuth-nóta alkalmi változatát énekelték annak ismert dallamára:

Esik eső karikára,
az intéző udvarára,
Ahány csepp csak esik rája,
Annyi áldás szálljon rája.“

Ezután még rövid, saját fogalmazású köszöntőt mondtak, és megkezdődött az áldomás. Vacsora alatt a koszorú külön asztalon volt, az ünnepség másnapján pedig fölakasztották a konyha előtt az eresz alá. Ott függött az egész év folyamán az új aratásig.

Az aratás megkezdésekor, sokszor a munkából való hazatérés késő esti órájában is, de főleg az áldomás alatt vidáman énekeltek az aratók. A fásasztó munka ellenére nem fogyott ki sohasem a jókedv. Akik élnek még a régi aratók közül, ma is úgy emlékeznek az aratásokra, mint a népi jókedv és tréfálkozás idejére. Dicséretes, szép emberi vonás volt ez, mert jó hangulatukkal az egyik legfáradtságosabb munkát edesítették.“

(Részlet Sill Ferenc Csütörtök mezőváros története című könyvéből.)

HÍRNÖK – a csallóközécsütörtökiek lapja.
Kiadja a Csallóközécsütörtöki Polgármesteri Hivatal.

Felelős kiadó: Óry Péter polgármester.
Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor.
A szám munkatársai: Czíferi János, Elek Klára, Feketevizi Erika, Fodor Éva, Mészáros Péter, Sill Zsuzsanna.
Műszaki szerkesztő: Németh Árpád.
Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003
A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket vagy közlésre szánt írásait olvasóink a polgármester titkárságán adhatják le félfogadási napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtáčanov.
Vydáva Obecný úrad Štvrtok na Ostrove.

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry.
Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri.
Na čísle spolupracovali: János Czíferi, Klára Eleková, Erika Feketevizi, Éva Fodor, Péter Mészáros, Zsuzsanna Sill. Technický redaktor: Árpád Németh.
Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda 4/2003
Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku môžete odovzdať na sekretariáte starostu obce v stránkových dňoch.

Újszülötteink

Marek Kiss 2008.3.8

Ondrej Sekerák 2008.3.30.

Adam Kiss 2008.4.17.

Natália Jurzikovská 2008.4.29.

Dana Mészárosová 2008.5.1.

Lia Dudásová 2008.5.30.

Fájdalommal búcsúztattuk

Labuda Katalin, élt 88 évet

Lelkes Árpád, élt 74 évet

Tichy József, élt 72 évet

Ludmila Fabianová, élt 76 évet

Ing. Eva Sirotková, élt 61 évet

Szerencsés Titusz, élt 70 évet

Varga Mihály, élt 64 évet

Kuki Emil, élt 42 évet

Elköltöztek falunkból

Pfundtnerová Erika - Pozsony

Daniel Rudolf - Ivanka pri Dunaji

Csőllei Gabriel - Pozsony

Škerko Marian - Pozsony

Feketevizi Mihály - Vajka

RDDr. Štefánik Juraj - Pozsony

Bejelentkeztek községünkbe

Sindy Kukiová - Pozsony

Ľubomír Mikuš - Béke

Adrianna Sill - Somorja

Nicol Sill - Somorja

Eva Bielovičová - Pozsony

Patrik Bielovč - Pozsony

Samuel Bielovič - Pozsony

Oliver Bielovič - Pozsony

Alžbeta Kissová - Béke

Marian Sukič - Pozsony

Karol Kurucz - Losonc

Peter Kurucz - Losonc

Tomáš Kurucz - Losonc

Károly Kurucz - Losonc

Irena Kuruczová - Losonc

Elballagtak óvodánkól

Feketevizi Tímea

Henyig Ferenc

Posvancz Imre

Sollárová Kristina

Elballagtak iskolánkól

Bachratý Csaba

Ágh Fábrián

Kuki Miroslav

Kuki Simona

Lelkes Ferenc

Lelkes Iveta

Lépes Tamara

Mogrovics Tamás

Nagy Gábor

Tavaszi csalódás – minden szinten

Hatodik helyre várta a csallóközcsütörtökiek felnőtt focicsapatát az éppen befejeződött bajnoki idény előtt Veréb Károly, a sportszervezet elnöke, a végeredmény a hetedik hely lett, ám nem ezért ül csalódottan velem szemben a szimpatikus sportember. Azt mondja, tavaly nyáron talán kiegyezett volna ezzel az eredménnyel is, csakhogy a csapat parádés őszt hagyott maga mögött, a járásban sokan a feljutásra is esélyesnek tartották a csallóközcsütörtökieket, de a vezetők is úgy értékelték a helyzetet, hogy éremesélyes a csapat.

„Semmi nem jelezte, hogy gond lenne a fiúkkal. A téli felkészülés annak ellenére is jól sikerült, hogy edzőnk, idős Kállay Tamás egy időre kiesett a munkából, megbetegedett, de ez nem befolyásolta az edzéseket. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a járási labdarúgó szövetség által megrendezett téli teremfoci tornát megnyerte csapatunk, pedig a járási első osztályú bajnokság első négy helyezettje vehetett részt a megmérettetésen. Valóban, akkor sokan fogadtak ránk a továbbjutást illetően, de mi már akkor is azt mondtuk, nem ez a cél, hanem a csapatépítés és a nézővonzó, tetszetős támadójáték. Hát ez maradt el a leginkább, igazából tehát nem is annyira a helyezés, mint inkább a mutatott játék okozta a csalódást” – mondja bevezetésül Veréb Károly.

Megromlott a csapatszellem

Hogy mi okozta a váratlan formahanyatlást, nem tud egyértelmű választ adni, mint mondja, nem találtak az edzővel olyan konkrét problémát, amely kiváltotta a visszaesést a teljesítményben. „Az elején sokat kellett módosítani a csapat összeállításán, sok volt a sérülés, a betegség, néhány fiatalabb játékosunknak iskolai kötelezettségei is voltak, de akkor még nem volt gond a játékkal, sőt, az eredmények is elfogadhatók voltak. Aztán jött néhány „szerencsétlen“ vereség,

egygyólosak, meg döntetlenek, amikor szinte az utolsó percben egyenlített az ellenfél és váratlanul szétesett a csapat, nem volt lelki ereje túltenni magát a kudarcon.” Mindez aztán belső feszültséghez vezetett a csapatban, csoportosulások alakultak ki, egyszer a fiatalabbak az idősebbekkel szemben fogalmazták meg igényeiket, megint máskor a hazai és a vendégjátékosok között feszült pattanásig a hangulat. „Lehet, mindez korábban is ott volt a fiúk között, csak jöttek az eredmények, élvezték a közönség szeretetét és nem lehetett felfedezni semmi villongást. A kudarc sorozat viszont megmutatta, hogy nincs minden rendben, hiányzik egy vezéregyéniség, aki átlendítené a csapatot a rossz hangulaton, aki mindenki által elismert játékos, ezért a torzsalkodásoknak is elejét tudta volna venni.” – sorolja az elnök, hogy eljusson oda, nem teszik le a lantot, újraépítik a csapatot, mert van kiút.

„Szinte biztosra mondhatom, hogy visszajön a csapatba Hromada László, aki Kisfaluban volt vendégjátékos, ő nagyon hiányzott. Harcos, sokat mozgó játékos, aki fazont ad a csapatnak, mindenki elismeri tudását, az öltözőben gyakran beszélünk erről a játékosokkal, szinte mindenki azon a véleményen volt, hogy nagyon hiányzott. Ez tehát önmagában is egy fontos változás lesz, mindemellett egy újabb sajátnevelésű játékos kerül a keretbe, de más erősítésre is készülünk. Erről előre nem szeretnék bővebbet mondani, talán annyit, hogy Pozsonyban is, a szomszédos falvakban is vannak kismélt játékosok, akikkel tárgyalunk.”

Nem veszik komolyan a focit

Veréb Károlynak – saját bevallása szerint – a felnőtt csapatnál is nagyobb csalódást okoztak az ifik. A feltételek mindenképpen többre predesztinálták a csapatot a keservesen megszerzett tizenharmadik helynél. „Igaz, személyes okokból elment Frano Ferenc

edző, tavasszal Sill Tamás edzette a fiatalokat, a baj az, hogy inkább azt kell mondanom: edzette volna. Számomra érthetetlen a játékosok lezser hozzáállása a focihoz, a 18-as keretből felváltva mindig hiányoztak legtöbbször tizenhárman voltak, de olyan mérkőzésünk is volt, hogy tízen játszották végig a mérkőzést. Ez érthetetlen, hiszen mi senkit nem kényszerítünk arra, hogy játsszon, vagyis a játékosok maguk jelentkeznek, a felkészülés során még lelkesek is, aztán meg minden indoklás nélkül gyakorlatilag hátat fordítanak a csapatnak.” – kesereg az elnök. Az ifjúsági csapatnak – ráadásul – jelen pillanatban edzője sincs, merthogy Sill Tamás csak a tavaszi fordulókra vállalta az edző szerepét, az utód keresése szintén a nyár feladatai közé tartozik.

Biztatónak tartja viszont a kölyökcsapat munkáját. Ifjabb Kállay Tamásnak nem kell „lasszóval összefogdosni” a gyerkőcöket, az edzésekre is járnak, a mérkőzésekre is, annak ellenére, hogy túl sok sikerélményük nincs. Az ő korosztályuknak ugyanis nincs bajnokságuk, ezért az idősebbek ellen játsszák mérkőzéseiket, a fizikai erő pedig a 8-12 évesek, illetve a 12-15 évesek között abszolút meghatározó, nyilván a fiatalabbak rovására. „De nagyon ügyes kölyökcsapatunk van, amelynek munkájában stabilan 17 tanuló vesz részt” – nyugtázza tapasztalatait a sporthivatal elnöke.

A „hogyan továbbról” elmélkedik még egy kicsit az elnök, szinte már nem is az újságírónak, inkább csak úgy, magának mondja: a falu vezetése részéről továbbra is teljes a támogatás, körülményeink semmivel sem rosszabbak a nálunknál jobb helyezést elért csapatoknál, a vezetőségben belül nincsenek ellentétek, az edző „Kállaykettős” marad, nincs okunk temetni a csallóközcsütörtöki focit.

Eredmények, táblázatok

Felnőttek, tavaszi forduló

Štvrtek na Ostrove - Báč	1:0
<u>góllövő:</u> Mészáros András	
Okoč-Sokolec - Štvrtek na Ostrove	4:1
<u>góllövők:</u> Csóka János (2), Orosz László, Csóka Tibor, illetve Sabóó Marek	
Štvrtek na Ostrove - Velké Blahovo	2:3
<u>góllövők:</u> Müller Mária, Horiák Peter, illetve Novák Attila (3)	
Lehnice - Štvrtek na Ostrove	1:0
<u>góllövő:</u> Krafcík Tomáš	
Štvrtek na Ostrove - Malé Dvorníky	1:1
<u>góllövők:</u> Müller Mária, illetve Fekete Béla	
Baka - Štvrtek na Ostrove	3:0
Lelkes Ferenc (2), Bohumel Roman	
Štvrtek na Ostrove - Blatná na Ostrove	2:2
<u>góllövők:</u> Varga László, Sabóó Marek, illetve Gal Štefan, Horváth Csaba	
Štvrtek na Ostrove - Čenkovce	1:1
<u>góllövők:</u> Sabóó Marek, illetve Štrba Lukáš	
Vydrany - Štvrtek na Ostrove	1:0
<u>góllövő:</u> Hodosi Vilmos	
Štvrtek na Ostrove - Rohovce	3:3
<u>góllövők:</u> Varga László, Horňák Peter, Müller Mária, illetve Herberger Zsolt, Gönczöl Csaba, Majthényi Zsolt	
Zlaté Klasy - Štvrtek na Ostrove	1:0
<u>góllövő:</u> Balla Adrián	
Štvrtek na Ostrove - Holice na Ostrove	2:0
<u>góllövők:</u> Sabóó Marek (2)	
Královičove Kračany - Štvrtek na Ostrove	1:1
<u>góllövők:</u> Lelkes Tamás, illetve Sabóó Marek	
Štvrtek na Ostrove - Janíky	0:1
<u>góllövő:</u> Loidl Euboš	
Kostolné Kračany - Štvrtek na Ostrove	2:2
<u>góllövők:</u> Stojka Ján, Gódnány Ottó, illetve Čeliga Patrik (2)	

Ifjúsági csapatok, tavaszi forduló

Štvrtek na Ostrove - Dolný Štál	2:3
<u>góllövőink:</u> Hajdú László, Šipoš Rudolf	
Okoč-Sokolec - Štvrtek na Ostrove	3:1
<u>góllövőnk:</u> Lelkes Péter	
Štvrtek na Ostrove - Zlaté Klasy	0:3
Lehnice - Štvrtek na Ostrove	7:2
<u>góllövőink:</u> Almási Tamás, Hajdú Kászló	
Štvrtek na Ostrove - Vieska	2:10
<u>góllövőink:</u> Rigó Nikolas, Hajdú László	
Šamorín B - Štvrtek na Ostrove	3:0
Štvrtek na Ostrove - Blatná na Ostrove	1:1
<u>góllövőnk:</u> Leto-Jozaniak Ondrej	
Štvrtek na Ostrove - Topolníky	1:3
<u>góllövőnk:</u> Méry Dávid	
Vydrany - Štvrtek na Ostrove	1:0
Štvrtek na Ostrove - Ohrady	4:1
<u>góllövőink:</u> Hajdú László (3), Leto-Jozaniak Ondrej	
Jahodná - Štvrtek na Ostrove	8:0
Štvrtek na Ostrove - Povoda	0:4
Štvrtek na Ostrove - Baka	3:2
<u>góllövőink:</u> Almási Tamás (2), Leto-Jozaniak Ondrej	
Štvrtek na Ostrove - Janíky	1:1
<u>góllövőnk:</u> Hajdú László	
Kostolné Kračany - Štvrtek na Ostrove	5:0

A 2007-2008-as bajnokság végeredménye

	pontszám
1. Okoč-Sokolec	64
2. Lehnice	61
3. FC Zlaté Klasy	51
4. Čenkovce	46
5. Báč	44
6. Kost. Kračany	43
7. Štvrtek na/O.	40
8. Rohovce	40
9. V. Blahovo	39
10. Janíky	38
11. Blatná na/O	37
12. Holice na/O	36
13. Kr. Kračany	35
14. Vydrany	35
15. M. Dvorníky	35
16. Baka	27

A 2007-2008-as bajnokság végeredménye

	pontszám
1. Topolníky	78
2. Zlaté Klasy	68
3. Lehnice	68
4. Vieska	67
5. Jahodná	57
6. Kost. Kračany	57
7. Povoda	47
8. Baka	40
9. Okoč-Sokolec	39
10. Dolný Štál	35
11. Vydrany	32
12. Ohrady	30
13. Štvrtek na/O	24
14. Šamorín B	23
15. Blatná na/O	21
16. Janíky	8